

(๑๘) คดีทำอากาศยานสุวรรณภูมิ

กลุ่มคดี	สิ่งแวดล้อมด้านมลพิษและเหตุเดือดร้อนรำคาญ
คำพิพากษา	ศาลปกครองสูงสุด
คดีหมายเลขดำที่	พ.๑๗/๒๕๕๐
คดีหมายเลขแดงที่	พ.๑๓/๒๕๕๒
ประเภทคดี	ปกครอง
คู่ความ	นางประภา เอี่ยมอร่ามศรี ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน ผู้ฟ้องคดี คณะรัฐมนตรี ผู้ถูกฟ้องคดี
เรื่อง	มลพิษ/คดีพิพาทเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของกฎที่ออกโดย คณะรัฐมนตรีหรือโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีเพื่อเยียวยาความ เสียหายมลพิษทางเสียง
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	<ul style="list-style-type: none"> - มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ กำหนดมาตรการลดเสียงผู้ที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางเสียงจากทำอากาศยานสุวรรณภูมิ - มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ อนุมัติตามมติ คณะกรรมการนโยบายการดำเนินกิจการทำอากาศยานสุวรรณภูมิและทำ อากาศยานกรุงเทพ(ดอนเมือง) ครั้งที่ ๓/๒๕๕๐

ประเด็นสำคัญในการพิจารณา และผลคำพิพากษา

๑. การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีมติเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ โดยเห็นชอบให้บริษัท ทำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) สนับสนุนการปรับปรุงอาคารและสิ่งปลูกสร้างในพื้นที่ในเขต NEF ๓๐ ถึง NEF ๔๐ โดยทำการตรวจวัดระดับเสียงรบกวน (L๙๐) หากพบว่าโครงการทำให้มีระดับเสียงรบกวน (L๙๐) เกิน ๑๐ เดซิเบล (เอ) จึงสอดคล้องกับการลดเสียงผู้ที่ได้รับผลกระทบทางเสียงในระดับเส้นเสียงดังกล่าวตามที่ระบุในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการทำอากาศยานสุวรรณภูมิเพิ่มเติม (สืบเนื่องจากการเพิ่มจำนวนผู้โดยสารในปีเปิดดำเนินการ) และแนวทางการใช้ที่ดินสำหรับ

พื้นที่ในเส้น NEF ต่างๆ รวมทั้งค่าระดับเสียงรบกวนตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จึงมิใช่การใช้ดุลพินิจโดยมิชอบอันจะถือได้ว่าเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด

๒. การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีมติเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เห็นชอบให้บริษัท ทำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) ประกาศเส้นเสียงกรณีเลวร้ายที่สุดที่เป็นไปได้ คือ กรณีที่ใช้ทางวิ่งที่ ๑ และที่ ๒ เต็มความสามารถสูงสุดของทางวิ่งจำนวน ๗๖ เทียบบินต่อชั่วโมง เฉพาะการบินลงที่ปลายทางวิ่งฝั่งตะวันตกด้านทิศเหนือร้อยละ ๘๐ ของเที่ยวบินทั้งหมด และการบินลงที่ปลายทางวิ่งฝั่งตะวันออกด้านทิศเหนือร้อยละ ๒๐ ของเที่ยวบินทั้งหมด ซึ่งยังคงใช้ปริมาณของจำนวนเที่ยวบินเต็มขีดความสามารถสูงสุดของทางวิ่งของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิที่จะรองรับได้คือ ๗๖ เที่ยวบินต่อชั่วโมง และสอดคล้องกับสถานการณ์การบินจริงที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิจึงมิใช่การใช้ดุลพินิจโดยมิชอบอันจะถือได้ว่าเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด

๓. การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีมติเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เรื่องหลักเกณฑ์ในการประเมินอาคารที่พักอาศัยของผู้ได้รับผลกระทบทางเสียงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิโดยมิได้กำหนดให้เงินค่าชดเชยผลกระทบทางเสียงจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเป็นเงินได้พึงประเมินที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ จึงมิใช่การกระทำที่สร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควรหรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ อันจะถือได้ว่าเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด

พิพากษายกฟ้อง